

at tjene til sit eget underhold ved et frit valgt arbejde. Beskæftigelsen i de stater, som har tilsluttet sig pagten, skal holdes på et så højt og jævnt niveau som muligt, og målet er fuld beskæftigelse. Der skal findes offentlig arbejdsanvisning, som vederlagsfrit kan udnyttes af de arbejdssøgende, og samfundet skal sørge for eller fremme *erhvervsvejledningen og uddannelsen*. Dette gælder også erhvervsuddannelsen af invaliderede og andre handicappede samt af personer, der bliver arbejdsløse på grund af omlægninger inden for produktionen.

En anden gruppe af bestemmelser, artiklerne 2, 3, 4, 7 og 8, behandler arbejdstagernes arbejdsvilkår og arbejdsforhold. Det siges indledningsvis, at *arbejdstiden pr. dag og uge* skal holdes inden for grænserne af, hvad der kan anses for rimeligt, og at *arbejdstiden gradvis skal afkortes i det omfang, produktionsforøgelsen og andre faktorer af betydning tillader det*. Tiden, i hvilken unge arbejdere er fraværende fra arbejdspladsen på grund af uddannelse, skal normalt indregnes i arbejdstiden, og for *børn under 16 år* skal arbejdstiden indskrænkes til, hvad der er rimeligt under hensyntagen til barnets udvikling og uddannelsesbehov. *Helligdagsbetaling, søndagsfrihed og to ugers betalt ferie skal garanteres alle*, og arbejdstagere, som er beskæftiget med risikofyldt eller sundhedsfarligt arbejde, skal nyde særlige begunstigelser i form af arbejdstidsforkortelse eller forlænget ferie.

Bestemmelserne om forenings- og forhandlingsretten er optaget i artiklerne 5 og 6. Den nationale lovgivning må i henhold hertil ikke lægge hindringer i vejen for den *frie udvikling af organisationsvæsenet på arbejdsmarkedet*. I tilslutning til bestemmelserne om forhandlingsret indeholder pagten et udtrykkeligt tilsagn om, at arbejdere og arbejdsgivere har ret til at tage kollektive skridt i tilfælde af interessekonflikter.

Pagten går i artiklerne 11-14 ind på retten til *sundhedsmæssig beskyttelse*, social tryghed og den til opnåelse heraf fornødne bistand.

Bestemmelserne angående *familiepolitikken* er holdt i almindelige vendinger, idet artikel 16 giver stater, der ratificerer, frihed med hensyn til de forskellige metoder, de vil